

[Christmas Møller.]

kendelse af, at man tager Tingene, som de er, og Opgaver, der skal løses, bliver løst.

Vi har gennemført en Lockoutlov. Regeringen fik den ikke i den Skikkelse, som Regeringen ønskede. Siden Loven blev gennemført Natten mellem Lørdag og Søndag, er der blevet mange Helte paa denne Lovgivning, kan jeg sige. Jeg har læst i den socialdemokratiske Presse, at det er Landstingsmand Buhl, som har lavet Loven, jeg har læst i „Politiken“, at det er Landstingsmand Fog-Petersen, jeg har læst i Venstres Presse, at det var Venstre, og ser i Lørdagsavisen af „Langelands Tidende“, at det nærmere beset, kan jeg forstaa, er det ærede Medlem Hr. Duborg, der egentlig har lavet det hele. Og uden at mene, at jeg er ubeskeden, har jeg gaaet rundt i den Forestilling, at vi Konservative egentlig ogsaa havde lidt med det at gøre. Men af den Kendsgerning, at Venstre og Radikale og Socialdemokrater altsaa er saa udmærkede, ser jeg, at man har gennemført en paa dette Omraade situationsbetonet og situationsbestemt Lovgivning, en Lovgivning, som Situationen krævede. Denne Lovgivning løser, saaledes som den nu kommer til at virke, i en farlig og vanskelig Situation en Strid mellem Partier paa den Samvirkets og Samarbejdets Grund, som for en lille Nation maa være Grundlaget indadtil i vanskelige Tider som disse.

Der er endnu ikke omdelt Betænkning angaaende Kornordning og Svineregulering, men ærede Medlemmer vil vide, at Resultat er naaet, og at man faar en Kornlov, som efter min Opfattelse er betydelig bedre end den, vi har. Jeg siger ikke, at vi har faaet denne Ordning for 1½ Aar frem i Tiden, uden at der herfor er ydet Ofre, uden at der fra Regeringspartiernes Side er krævet Foranstaltninger, som vi i og for sig ikke var alt for tilfredse med; men jeg vil dog gerne paa den anden Side fremhæve, at en Kornordning skulde vi have af Hensyn til Landets Økonomi, en Kornordning skulde vi have af Hensyn til Landets Valutastilling, og jeg hører i hvert Fald til dem, som meget vel forstaa, at store Dele af Befolkningen kan nære den Anskuelse, at det ikke er alt for rimeligt, at det Næringsmiddel, Flæsket, som tidligere var den almindelige Mands Spise, næsten ikke er til at købe mere. Derfor siger jeg, at der ogsaa paa dette Omraade er opnaaet en Ordning, der viser, at hvor der er Opgaver, der skulde løses, er de ogsaa blevet løst.

Naar derfor det ærede Medlem Hr.

Hartvig Frisch beklagede sig saa stærkt, som han gjorde, over det uvillige Landsting, over den uvillige Opposition, saa vil jeg gerne gøre den Bemærkning over for ham, at den Rigsdag, som nu slutter sit Arbejde, ved Samarbejde ofte mellem fire Partier, i andre Tilfælde mellem tre, har løst Opgaver. Noget andet er det naturligvis, at Regeringen ikke i enhver Henseende med Opgaver, som kunde vente, har faaet, hvad den vilde. Jeg ved nok, at Socialdemokraterne altid har været utaalmodige. Jeg ved ogsaa, at der er sket en betydelig Ændring i det socialdemokratiske Parti efter sidste Valg. Man kan sige det saaledes: De gamle var slemme, men de unge er værre. Lyster i Retning af at faa sin Vilje ubeskaaret og tage mindst muligt Hensyn til andre traadte tydeligt frem i det ærede Medlem Hr. Hartvig Frischs Tale. Han længtes, man kan næsten sige som en voldsom hidsig Bejler, efter den Situation, hvor han og hans Parti kan ordne det hele alene.

Jeg maa maaske give det ærede Medlem et godt Raad med paa Vejen: Lad være med at længes for voldsomt, det kunde være, at den Stilling, man saa kom i, hvor man, det vil sige Socialdemokrater og Radikale, ordnede Tingene alene i begge Ting, saaledes som det ærede Medlem haaber paa efter Valget, det kunde være, at den Stilling slet ikke var saa behagelig for de Herrer. Det kunde være, at det ærede Medlem gjorde klogt i i stille Stunder at sende Tankerne tilbage til Nætterne mellem Fredag og Lørdag og Lørdag og Søndag i den foregaaende Uge og tænke paa, hvad det hele kunde være blevet til, hvis det ikke var blevet til noget inden Mandag Morgen. Men det ærede Medlem, det ønsker jeg at understrege, længes mod den Situation, hvor i første Række Socialdemokrater og Radikale, i næste Række naturligvis Socialdemokraterne alene, skal have Magten i Landet.

Jeg tilbageviser Bebrejdelser fra Regeringens Side over for os om, at vi ikke har været parate til at udføre et Arbejde med Hensyn til Opgaver, der kunde vente, i det Tempo, der var rimeligt. Hvis den højtærede Regering og det høje Ting vil undersøge, hvornaar de forskellige Lovforslag blev forelagt her for Rigsdagen, saa vil det vise sig, at saa at sige alle betydningsfulde Sager, om hvilke der ikke har kunnet naas til Vejs Ende, inden Rigsdagen slutter, er forelagt for mindre end 3 Maaneder siden, og det maa derfor blive Regeringens eget Ansvar, naar Resultatet paa disse Omraader ikke er naaet.

Min Opgave bliver da paa Partiets